

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De lunatico ca. lxxxvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

esse si vis faciamus
hic tria tabernacula
tibi vnu, moysi vnu,
et helye vnu. Et facta
est vor dnu dicēs.
*Hic est filius meus di-
lectus: ipm audite.*
Cum timore corrui-
sent discipuli: tetigit
eos iesus et ait Sur-
gite nolite timere. Et
descendes pcepit eis
ne cui diceret donec
resurgeret. Quidam
dicitur hic chil gliam
in aere circuifuso fuiss-
se no in corpe, quod
tunc habebat morta-
le Alij ad tps depo-
nisse mortalitatem.
Alij ipm s habuiss-
se tale corp p naturā, s ut videref et pateref
fecerat illō mortale ad tps, et ibi q̄lis erat p
naturā talē se ostendit, et talē ut aiunt se de-
dit discipulis in cena, q̄r talis i modico pōt
esse loco. Vanū est autē in hmoi laborare et
seq naturā in miraculis. Ita em i carne mor-
tali ōndit gloriā immortalitatē; sicut post re-
surrectionē in carne immortali cicatrices, et
palpādū se p̄buit et comedit. Et sic varie sen-
tūt auctores de moys et helia. Et sup lucā
iuenies glosam q̄ dīc eos ibi fuisse. Hoc po-
tuit esse o helia qui
ad huc vniuit. Alij q
dicit angelos eoruſ
corpa allumpissē

Quattuor habebunt
corpora post resurre-
ctionē immortalitatē
ipassibilitate, glorifi-
cationē, agilitatē, et sicut an passionēi corpe
mortali dñs qdā siḡ immortalitatē ōndit. vt
qñ discipulis corp̄ suū dedit, ita etiā post re-
surrectionē qdā signa corporis mortalis ōndit
vt qñ thome, cicatrices ōndit.

De lunatico Cap. LXXXVII.

Sequenti die

i ad p̄ces pris sanauit filiu luna-
tici, quē oblatū sibi discipuli la-
nare no poterat. Nō ex vicio lune patiūt lu-
natici. s demōes eos vexat his tpsib: vt q̄ lu-
nam infamēt lune creatorē. Erubescat iulia-
nus q̄ dīc nullū p̄cūt eē in puerō. Legit em̄

de isto: q̄r a puericia lunatico fuerat: in q̄ snt
h̄l haberet suū demō: nō illū possideret. Cū
q̄sissent discipuli q̄re ip̄i nō ciecerit: at, p̄
pter incredulitatē v̄am. Quia si habuerit si
dem sīc granū ſinapis dicēs mōti huic trāſ
hinc et trāſbit. Qd̄ trāſlatiue de diabolo p̄u
ti q̄ē ciecerat p̄t intelligi. q̄r a nullo ad f̄z
legit factuz, n̄l p̄ ad p̄ces gregorij neocelias
riensis legit qdā mons retract⁹ et dedisse lo-
cum basilice fabricande. Et ad p̄ces cuimā
patris lapis trāſlatiue de hoto. Uel grā etē
pli, p̄ quolibet impossibili dīctū est. Vn̄ in lus-
ca alid est exemplū. Dīctis huic arbori mo-
ro, trāſplantare in mare et obedet vob.

De verbis dñi q̄bus innuit tridū mor-
tis sue. Capitulum. LXXXVIII.

Accesserūt

quidā pharisei
scor̄ ad iesuz dicētes. Vade hinc

id ē de galilea, q̄r herodes ērāte
interficere: et ait illis. Ite dicite vulpi illi: q̄
ecce demonia ch̄clo, et sanitates pficio hodie
et cras, et tertia die p̄sumor, qd̄ est. Ite non
occidet me, s ego ponā alaz meā: ita q̄ p̄ma
die mortis intrās infernū, tollā demoni q̄
rannidē suā. In crastino educā captiuitatis
quā sanitati restituā, dū portā paradisi ap̄ū
ci ostendā, vel ponā eā i paradise q̄ el in ex-
tremis mar̄ ad orientē: q̄li restituēs hoīe; fan-
tati quā p̄siderat. Tertia die resurgā p̄sumā-
tus. Pōt tū h̄ referri ad tres annos op̄atiois
miraculoz ch̄zi, in q̄z tertio p̄summar. Et
q̄li ōndens iesus q̄ nō moreret i dñi heros
dis, addidit q̄r n̄ cap̄t scriptura sup̄le alīq̄me
aphetā perire extra hierlm.

Distributo inuenito in ore p̄scis:
Capitulum. LXXXIX.

Cum venisset

e capharnaū accesserūt q̄stors cl-
sus cap̄t, et missus a dñi pen-
ad mare tulit p̄scē i cui⁹ ore inuenit staterā
duo dīdrachmata: et soluit p̄ se et p̄ dñi Enī
ei dñs loculos h̄ret: tñ ea que data erat ei in
v̄lus pauperū i v̄su p̄priū noluit expēndere.

Q̄ap̄li quesierūt q̄s eoz esset maior.

Capitulum. XC.

Im autē disci-

puli q̄sissent i via q̄s eoz mai-
ect, accesserūt ad iesuz et dicēta